

Wprowadzenie

3

- PL/SQL to proceduralne rozszerzenie SQL stosowane w szbd ORACLE
- □ PL/SQL jest językiem o strukturze blokowej.
- □ Za pomocą języka PL/SQL tworzy się:
  - anonimowe bloki programu
  - procedury i funkcje składowane
  - pakiety
  - wyzwalacze bazy danych (ang. triggers)
- Aplikacje korzystające z PL/SQL mogą wykonywać procedury i funkcje języka PL/SQL składowane w bazie danych oraz wysyłać własne programy do wykonania przez serwer.

Blok anonimowy

4

- Każdy blok anonimowy może składać się z trzech części: deklaracyjnej, wykonywalnej i obsługującej wyjątki
- Możliwe jest zagnieżdżanie bloków.
- PL/SQL umożliwia wykorzystanie
  - zmiennych i stałych
  - struktur kontroli, w tym instrukcji warunkowych, pętli, etykiet, instrukcji skoku, instrukcji wyboru warunkowego
  - kursorów
  - wyjątków i mechanizmu obsługi błędów.
- Jedynymi instrukcjami SQL, które mogą pojawić się w bloku PL/SQL są: SELECT, DELETE, INSERT, UPDATE, COMMIT, ROLLBACK, SAVEPOINT.
  - Ponadto można wykorzystywać wszystkie funkcje, operatory i pseudokolumny dostępne w SQL.

[DECLARE
... deklaracje]
BEGIN
... rozkazy
[EXCEPTIONS
... wyjątki]
END;

Zmienne

5

Zmienne i stałe muszą być zadeklarowane w sekcji deklaracyjnej bloku.

```
DECLARE nazwa_zmiennej typ(długość)
[ DEFAULT wartość domyślna ]
[ NOT NULL ];
```

Przykład

```
DECLARE

licznik NUMBER(4);

znak CHAR(1) DEFAULT 'A';

flaga BOOLEAN DEFAULT TRUE;

data_pocz DATE DEFAULT SYSDATE NOT NULL;
```

Nadawanie wartości zmiennym

- Nadanie wartości poprzez przypisanie
  - UWAGA!!! Zmienna, która została zadeklarowana lecz nie została zainicjalizowana, posiada wartość NULL. Użycie takiej zmiennej może spowodować nieprawidłowe wyniki.

```
DECLARE
  v_licznik NUMBER := 10;
  v_nazwa VARCHAR2(30) := 'Politechnika Opolska';
  v_flaga BOOLEAN := FALSE;
  ...
  v_podatek NUMBER(10,2) := v_suma * v_stawka_pod;
  v_zysk NUMBER(10,2) := f_oblicz_zysk('01-01-1999', v_today);
```

Nadawanie wartości zmiennym

7

 Nadanie wartości przez wczytanie danych z bazy danych do zmiennej

np.

```
SELECT nazwisko, etat
INTO v_nazwisko, v_etat
FROM prac
WHERE placa_pod = (
         SELECT MAX(placa_pod) FROM prac );
```

 Nadanie wartości przez przekazanie zmiennej jako parametru typu IN OUT lub OUT do procedury lub funkcji

Stałe

- □ Stałe deklarujemy z użyciem słowa kluczowego CONSTANT.
- □ Stała musi zostać zainicjalizowana podczas deklaracji.
- □ Po utworzeniu stałej jakiekolwiek **modyfikacje** jej wartości są **niedozwolone**.

```
DECLARE
     godziny_pracy CONSTANT NUMBER := 42;
     pp CONSTANT VARCHAR2(30) := 'Politechnika Opolska';
```

Typy danych

9

- Typy danych dostępne w PL/SQL nie odpowiadają dokładnie analogicznym typom dostępnym w SQL.
- □ Typy BINARY_INTEGER i PLS_INTEGER: $-2^{31} \div 2^{31}$.
  - Ich podtypami są typy: POSITIVE, POSITIVEN, NATURAL, NATURALN i SIGNTYPE (-1, 0, 1).
- □ Typ NUMBER: $10^{-130} \div 10^{125}$.
  - □ Jego podtypami są typy: DECIMAL, INTEGER, FLOAT, REAL, NUMERIC.
- □ Typy CHAR, VARCHAR2, RAW, LONG: 32767 bajtów
- □ Typ BOOLEAN: TRUE, FALSE, NULL

%TYPE, %ROWTYPE

- Atrybuty %TYPE, %ROWTYPE umożliwiają określanie typów na podstawie wcześniej utworzonych zmiennych, kolumn tabeli lub wierszy tabeli.
  - □ Atrybut %TYPE zawiera typ innej zmiennej lub typ atrybutu w bazie danych.
  - Atrybut %ROWTYPE zawiera typ rekordowy reprezentujący strukturę pojedynczej krotki z danej relacji. Atrybuty w krotce i odpowiadające im pola w rekordzie mają te same nazwy i typy.

```
DECLARE

v_nazwisko PRAC.NAZWISKO%TYPE;

v_nazwa_zespolu ZESP.NAZWA%TYPE;

DECLARE

v_pracownik PRAC%ROWTYPE;

v_zespol ZESP%ROWTYPE;
```

Typ rekordowy

11

 Zmienną typu rekordowego można utworzyć również korzystając z zdefiniowanego wcześniej własnego typu rekordowego

```
DECLARE

TYPE pracownik_rek IS RECORD (

nazwisko prac.nazwisko%TYPE,

zespol zesp.nazwa%TYPE,

pensja NUMBER(9,2) NOT NULL := 900);

nowy_prac pracownik_rek;
```

Deklaracja nowej zmiennej

Typ tablicowy

- Zmienne typu tablicowego mają strukturę dwukolumnowej matrycy.
  - Pierwsza kolumna jest wykorzystywana do indeksowania wierszy tablicy i musi być typu binary_integer.
  - □ Druga kolumna może być jednego z typów prostych np. char, number, date...

```
DECLARE

TYPE nazwa_typu IS TABLE OF typ_danych

[NOT NULL] INDEX BY BINARY_INTEGER;
```

```
TYPE tab_liczbowa IS TABLE OF NUMBER
INDEX BY BINARY_INTEGER; zmienna typu tablicowego
tablica tab_liczbowa; Zmienna wykorzystana do
adresowania komórek tablicy
wartosc number(2);
wartość komórki tablicy
```

Podtypy

13

- Każdy typ danych definiuje zbiór poprawnych wartości i zbiór operatorów, które mogą być zastosowane do zmiennej danego typu.
- □ Podtyp definiuje ten sam zbiór operatorów co jego typ nadrzędny, lecz zawęża zbiór poprawnych wartości.

SUBTYPE nazwa IS typ bazowy [(ograniczenie)] [NOT NULL];

```
DECLARE

SUBTYPE DataUr IS DATE NOT NULL;

SUBTYPE Pieniadze IS NUMBER(9,2);

...

v_moje_urodziny DataUr;

v_moja_pensja Pieniadze;
```

 Konwersje typów mogą być realizowane niejawnie lub jawnie za pomocą funkcji konwertujących np. to_char() lub to_date().

INSTRUKCJE STERUJĄCE

14

 Instrukcja warunkowa IF-THEN-ELSE występuje w trzech wariantach:

```
IF warunek THEN sekwencja poleceń;
END IF;
```

```
IF warunek THEN sekwencja poleceń;
ELSE sekwencja poleceń;
END IF;
```

```
IF warunek1 THEN sekwencja poleceń;
ELSIF warunek2 THEN sekwencja poleceń;
ELSE sekwencja poleceń;
END IF;
```

Pętla LOOP

15

- □ Prosta pętla wykonuje się w nieskończoność.
- Wyjście z pętli jest możliwe tylko jako efekt wykonania polecenia EXIT lub EXIT WHEN.
- W każdym przebiegu pętli wykonuje się sekwencja poleceń. Po ich wykonaniu kontrola powraca do początku pętli.

```
LOOP sekwencja poleceń;
IF warunek THEN EXIT;
END IF;
END LOOP;
```

```
LOOP sekwencja poleceń;
EXIT WHEN warunek;
END LOOP;
```

Przykład

```
DECLARE

v_suma NUMBER := 0;

v_i INTEGER := 0;

v_koniec CONSTANT INTEGER := &koniec;

BEGIN

LOOP

v_suma := v_suma + v_i;

EXIT WHEN (v_i = v_koniec);

v_i := v_i + 1;

END LOOP;

DBMS_OUTPUT.PUT_LINE('Suma liczb od 0 do ' || v_koniec);

DBMS_OUTPUT.PUT_LINE(v_suma);

END;

/
```

Pętla WHILE

17

- □ Przed każdą iteracją sprawdzany jest warunek.
- Pętla jest wykonywano tak długo, jak długo warunek ma wartość TRUE.
  - Jeżeli wartość warunku wynosi FALSE lub UNKNOWN to kontrola przechodzi do pierwszego polecenia po pętli.
  - Jeżeli warunek na samym początku nie był spełniony, to pętla nie wykona się ani razu.

UWAGA!!!

■ W sekwencji operacji musi znaleźć się polecenie, które zmieni warunek, w przeciwnym przypadku pętla jest nieskończona.

```
WHILE warunek LOOP sekwencja poleceń;
END LOOP;
```

Przykład: Wyznaczanie NWD

```
DECLARE

a NUMBER := &pierwsza_liczba;
b NUMBER := &druga_liczba;

BEGIN

WHILE (a != b) LOOP

IF (a > b) THEN

a := a - b;

ELSE

b := b - a;

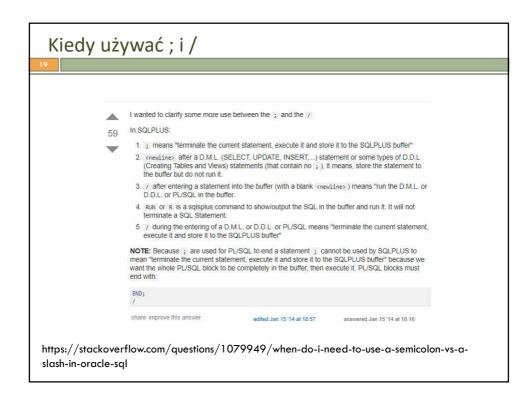
END IF;

END LOOP;

DBMS_OUTPUT.PUT_LINE(' NWD = ' || a);

END;

/
```


Pętla FOR Pętla FOR wykonuje się określoną liczbę razy. Liczba iteracji jest określona przez zakres podany między słowami kluczowymi FOR i LOOP. Zakres musi być typu numerycznego, w przedziale −2³¹ ÷ 2³¹ UWAGI Słowo kluczowe REVERSE odwraca kierunek iteracji Wewnątrz pętli nie wolno nadawać wartości zmiennej iterującej Jeśli dolna granica jest wyższa niż górna granica to pętla nie wykona się ani razu Obie granice zakresu iteracji nie muszą być statyczne Zmienna iterująca nie musi być wcześniej deklarowana ani inicjalizowana Do wcześniejszego wyjścia z pętli można użyć polecenia EXIT FOR licznik IN [REVERSE] dolna_gr .. górna_gr LOOP sekwencja poleceń; END LOOP;

Polecenia sterujące GOTO i NULL

- Polecenie GOTO bezwarunkowo przekazuje kontrolę wykonywania programu do miejsca wskazywanego przez etykietę związaną z poleceniem.
  - Etykieta musi poprzedzać polecenie wykonywalne
  - GOTO nie może przeskakiwać do warunkowych części poleceń IF-THEN-ELSE, CASE, do polecenia LOOP i do bloku podrzędnego
  - □ GOTO nie może wyskakiwać z podprogramu oraz procedury obsługi błędu
- □ Polecenie NULL nie wykonuje żadnej akcji.

```
GOTO etykieta;
...
<<etykieta>>
NULL;
```

```
DECLARE
      v_tek VARCHAR2(20);
BEGIN
      <<poczatek>>
      v_tek := 'JEDEN ';
      GOTO dwa;
      <<trzy>>
      v_tek := v_tek || 'TRZY ';
      GOTO drukuj;
       <<drukuj>>
      DBMS_OUTPUT.PUT_LINE(v_tek);
      GOTO koniec;
      <<dwa>>
      v_tek := v_tek || 'DWA ';
      GOTO trzy;
       <<koniec>>
      NULL;
END;
```

23 Kursory

Instrukcja SELECT w PL/SQL

- □ Instrukcja SELECT ma w PL/SQL swoją specjalną postać.
- Wynik zapytania nie jest wyświetlany na ekranie, tylko zostaje zapisany na zmiennych - zamieszczanych w klauzuli INTO - która jest wymaganą klauzulą instrukcji SELECT w PL/SQL.
- □ Instrukcja SELECT musi zwracać dokładnie jeden wiersz wyników.
- □ Składnia instrukcji SELECT w PL/SQL:

```
SELECT wyrażenie, wyrażenie,...

INTO zmienna, zmienna,...

FROM tabela, tabela,...

[WHERE ...]

[GROUP BY ...]

[HAVING ...]

[FOR UPDATE OF ...];
```

25

- Wartości, na których operujemy w bloku PL/SQL, pochodzą na ogół z bazy danych, gdzie został określony ich typ danych.
- W związku z tym, wygodnie jest w bloku PL/SQL określać typ danych przez odniesienie do kolumny w bazie danych jako "typ danych wymienionej kolumny"

```
nazwisko prac.nazwisko%TYPE;

SELECT p.nazwisko
INTO nazwisko
FROM prac p
WHERE p.ID_prac = 103;
```

Zmienne "wierszowe"

- W PL/SQL jest możliwość użycia zmiennych "wierszowych", na których można zapamiętać cały wiersz pochodzący z tabeli.
- Dostęp do poszczególnych pól wiersza odbywa się tak, jak w przypadku rekordów: przez kropkę i podanie nazwy kolumny.
- Zmiennej wierszowej nie można użyć bezpośrednio po słowie kluczowym VALUES w instrukcji INSERT INTO, to znaczy trzeba między nawiasami dokładnie wyspecyfikować wstawiane wartości jedna po drugiej.

```
DECLARE

osoba prac%ROWTYPE; /* Typ wierszowy */
BEGIN

SELECT * INTO osoba FROM prac p WHERE p.nazwisko = 'Tomacki';

osoba.placa_pod := 1.1*osoba.placa_pod;

INSERT INTO Dziennik

VALUES (osoba.nazwisko, osoba.etat, osoba.placa_pod, SYSDATE);

END;
//
```

KURSORY

27

- Oracle tworzy robocze obszary nazywane "private SQL areas" lub "obszar kontekstu" dla wykonywania instrukcji SQL i przechowywania informacji o procesach.
- Konstrukcja PL/SQL nazywana "kursorem" pozwala utworzyć i wykorzystać prywatny obszar SQL.
- □ Rozróżnia się dwa rodzaje kursorów: jawne i niejawne.
  - PL/SQL **niejawnie** deklaruje kursor dla wszystkich instrukcji manipulowania danymi włączając zapytania zwracające tylko jeden wiersz.
  - Dla zapytań zwracających więcej niż jeden wiersz można jawnie zadeklarować kursor przetwarzający indywidualnie wiersze.

Kursor z parametrami

28

□ Jawne kursory mogą zawierać parametry.

```
CURSOR nazwa [ (param1 typ1 [, param2 typ2, ...]) ] [RETURN typ zwracany]
IS zapytanie_sql;
```

- Zakres parametrów kursora jest lokalny co oznacza, że można odwoływać się do parametrów tylko w sekcji deklaracji kursora.
- Wartości parametrów kursora są kojarzone w zapytaniu w momencie otwarcia kursora.

Jawne kursory

29

- □ Zbiór wierszy zwróconych przez wielowierszowe zapytanie nazywa się "aktywnym zbiorem".
  - Jego rozmiar odpowiada liczbie wierszy spełniających kryterium wyszukiwania.
- □ Jawny kursor **wskazuje bieżący wiersz** w aktywnym zbiorze pozwala programowi przetwarzać pojedynczy wiersz.
- Kursor może być kontrolowany przez trzy rozkazy: OPEN, FETCH, i CLOSE.
  - Najpierw należy zainicjalizować kursor rozkazem OPEN, który identyfikuje aktywny zbiór.
  - Potem, można używając rozkazu FETCH pobierać kolejno wiersze ze zbioru.
  - Po przetworzeniu ostatniego wiersza należy zwolnić kursor poleceniem CLOSE.

Instrukcja OPEN

30

- Instrukcja OPEN wykonuje zapytanie skojarzone z jawnie zadeklarowanym kursorem.
- Otwarcie kursora wykonuje zapytanie i identyfikuje aktywny zbiór, który zawiera wiersze spełniające kryterium wyszukiwania.
- Dla kursorów zadeklarowanych z użyciem klauzuli FOR UPDATE, instrukcja OPEN blokuje te wiersze.

```
OPEN c1;
```

Przekazywanie parametrów:

Przykład:

```
CURSOR c1 (m_nazwa CHAR, m_numer NUMBER) IS SELECT ...
```

instrukcje otwierające ten kursor:

```
OPEN c1('ABCDE', 300);
OPEN c1(nazwisko, id_szefa);
OPEN c1('Kowalski', id_zesp);
```

- Parametrom formalnym zadeklarowanym z wartościami domyślnymi nie muszą odpowiadać parametry aktualne.
- Każdy parametr aktualny musi mieć typ danych kompatybilny z typem odpowiadającego parametru formalnego.

Instrukcja FETCH

- □ Instrukcja FETCH pobiera kolejno wiersze z aktywnego zbioru.
- □ Za każdym razem wykonywania instrukcji FETCH kursor jest przesuwany do następnego wiersza aktywnego zbioru.
- □ Typowy sposób użycia instrukcji FETCH

```
OPEN c1;
LOOP
    FETCH c1 INTO my_record;
    EXIT WHEN c1%NOTFOUND;
    -- przetwarzanie danych
END LOOP;
```

Przykład

```
DECLARE
cursor pracownik_kursor is
select nazwisko, placa_pod, id_zesp from prac;
osoba_nazwisko prac.nazwisko%TYPE;
osoba_płaca_prac.placa_pod%TYPE;
osoba_id_zesp prac.id_zesp%TYPE;
pracownik_dane pracownik_kursor%ROWTYPE;
... .
BEGIN
fetch pracownik_kursor into osoba_nazwisko, osoba_płaca,
osoba_id_zesp;
fetch pracownik_kursor into pracownik_dane;
END;
```

Instrukcja CLOSE

33

 Instrukcja CLOSE zwalnia kursor a aktywny zbiór przestaje być zdefiniowany.

CLOSE c1;

- □ Zaraz po zamknięciu kursora można otworzyć go ponownie.
- Jakakolwiek operacja na zamkniętym kursorze zgłasza predefiniowany wyjątek INVALID_CURSOR.

Przykład

34

Deklaracja kursora:

```
DECLARE
cursor osoba_kursor is
select nazwisko, nazwa
from prac, zesp
where prac.id_zesp = zesp.id_zesp and zesp.nazwa = `IT`;
```

Otwarcie kursora:

```
open osoba_kursor;
```

Pobranie krotki wyznaczonej przez kursor:

```
fetch ... into...
```

Zamknięcie kursora:

close osoba_kursor;

```
DECLARE
         -- Deklarujemy kursor z dwoma parametrami
        CURSOR osoba (n prac.nazwisko%TYPE, e prac.etat%TYPE) IS
                 SELECT nazwisko, etat FROM prac p
                 WHERE UPPER(p.nazwisko) = UPPER(n) AND UPPER(p.etat) = UPPER(e)
                 ORDER BY 1 DESC;
        zm_osoba osoba%ROWTYPE;
BEGIN
        -- Otwarcie kursora. Wielkość liter w łańcuchu bez znaczenia.
        OPEN osoba('DaBACki','ADIUNKT');
        LOOP
                 FETCH osoba INTO zm_osoba;
                 EXIT WHEN osoba%NOTFOUND;
                 DBMS_OUTPUT.PUT_LINE(osoba%ROWCOUNT||':'||
                                       zm_osoba.nazwisko||''|| zm_osoba.etat);
        END LOOP;
        CLOSE osoba;
END;
```

Atrybuty kursora

- □ Każdy kursor jawnie zdefiniowany ma cztery atrybuty:
  - %NOTFOUND
  - %FOUND
  - %ROWCOUNT
  - %ISOPEN
- □ Po dołączeniu do nazwy kursora nazwy atrybutu można uzyskać informację o wykonaniu wielowierszowego zapytania.
- □ Niejawny kursor SQL ma te same atrybuty co jawny kursor.
  - Pozwalają one uzyskać informację o wykonaniu instrukcji INSERT, UPDATE, DELETE i SELECT INTO.
- Atrybutów kursorów można używać w instrukcjach proceduralnych ale nie w instrukcjach SQL.

Niejawne kursory

37

- Oracle niejawnie otwiera kursor do przetwarzania każdej instrukcji
   SQL nie połączonej z jawnie zadeklarowanym kursorem.
- □ PL/SQL pozwala odwoływać się do ostatniego niejawnego kursora jak do kursora SQL.
  - Tym samym można używać atrybutów kursora w celu pozyskania informacji o ostatnio wykonanej instrukcji SQL.
- Przed otwarciem kursora SQL atrybuty kursora niejawnego są ustawiane na wartość NULL.

Atrybut %NOTFOUND - Jawne kursory

38

- □ Przed pierwszym pobraniem z aktywnego zbioru %NOTFOUND ma wartość NULL.
- □ Jeżeli ostatnie pobranie wiersza nie powiodło się, to %NOTFOUND ma wartość TRUE.

```
LOOP

FETCH c1 INTO m_nazwisko, m_id_zesp;

EXIT WHEN c1%NOTFOUND;

...

END LOOP;
```

□ Jeżeli kursor nie jest otwarty odwołanie do atrybutu %NOTFOUND zgłosi predefiniowany wyjątek INVALID_CURSOR.

Atrybut %NOTFOUND - Niejawne kursory

39

- %NOTFOUND ma wartość TRUE jeżeli INSERT, UPDATE, lub DELETE nie zadziała na żadnym wierszu lub SELECT INTO nie zwróci żadnego wiersza.
- □ Poza tymi przypadkami %NOTFOUND ma wartość FALSE.

- Jeżeli SELECT INTO nie zwróci wiersza, to predefiniowany wyjątek NO_DATA_FOUND jest zgłaszany bez względu na to czy jest sprawdzany %NOTFOUND w następnej linii, czy nie.
- W takiej sytuacji %NOTFOUND jest użyteczny w programie obsługi wyjątków OTHERS. Zamiast kodować program obsługi NO_DATA_FOUND, można sprawdzić zgłoszenie wyjątku %NOTFOUND.

```
EXCEPTION

WHEN OTHERS THEN

IF SQL%NOTFOUND THEN -- sprawdzenie 'no data found'

...

END IF;

...

END;
```

Atrybut %FOUND - Jawne kursory

41

- □ %FOUND jest logicznym przeciwieństwem %NOTFOUND.
- □ Po otwarciu jawnego kursora a przed pierwszym pobraniem %FOUND ma wartość NULL.

Atrybut %FOUND - Niejawne kursory

42

□ %FOUND jest logicznym przeciwieństwem %NOTFOUND.

Atrybut %ROWCOUNT - Jawne kursory

43

- Otwarcie jawnego kursora zeruje atrybut %ROWCOUNT.
- □ Przed pierwszym pobraniem wiersza %ROWCOUNT zwraca zero.
- □ Następnie zwraca liczbę wierszy dotąd pobranych.
- □ Licznik jest inkrementowany jeżeli ostatnie pobranie wiersza zakończyło się pomyślnie.

```
LOOP

FETCH c1 INTO m_nazwisko, m_zespol;

IF c1%ROWCOUNT > 10 THEN

...

END IF;
...

END LOOP;
```

Atrybut %ROWCOUNT - Niejawne kursory

44

 %ROWCOUNT zwraca liczbę wierszy na których zadziałała instrukcja INSERT, UPDATE, DELETE lub zwróconych przez instrukcję SELECT INTO.

```
DELETE FROM prac WHERE ...

IF SQL%ROWCOUNT > 10 THEN

...

END IF;
```

□ Jeżeli SELECT INTO zwraca więcej niż jeden wiersz, to jest zgłaszany predefiniowany wyjątek TOO_MANY_ROWS i %ROWCOUNT jest ustawiany na 1, a nie na aktualną liczbę wierszy.

Atrybut %ISOPEN -

45

Jawne kursory

%ISOPEN ma wartość TRUE jeżeli kursor jest otwarty, w przeciwnym razie ma wartość FALSE.

```
IF c1%ISOPEN THEN -- czy kursor otwarty
...
ELSE -- kursor zamknięty
OPEN c1;
END IF;
```

Niejawne kursory

Oracle automatycznie zamyka kursor SQL po wykonaniu instrukcji SQL.
 Wynikiem czego %ISOPEN zawsze ma wartość FALSE.

Kursor pętli FOR

46

 Kursor FOR... LOOP niejawnie deklaruje indeks pętli jako %ROWTYPE rekord, otwiera kursor, kolejno pobiera wiersze aktywnego zbioru podstawiając do rekordu, i zamyka kursor po zakończeniu przetwarzania.

```
DECLARE

zarobki REAL := 0.0;
CURSOR c1 IS SELECT id_prac, placa_pod, zatrudnienie, id_zesp
FROM prac;
...

BEGIN

FOR prac_rec IN c1 LOOP
...
zarobki := zarobki + prac_rec.placa_pod;
END LOOP;
...
END;
```

Dopuszcza się używanie aliasów dla komponentów instrukcji SELECT:

```
CURSOR c1 IS

SELECT id_prac, placa_podl+NVL(placa_dod,0) zarobki,
etat FROM ...
```

```
Przekazywanie parametrów

DECLARE

CURSOR c1 (n_z NUMBER)

IS SELECT placa_pod, placa_dod

FROM prac WHERE id_zesp = n_z;

...

BEGIN

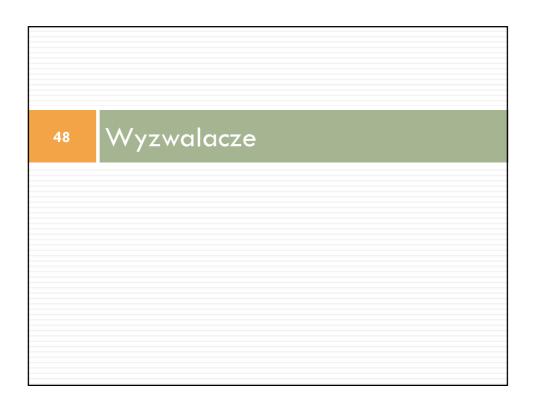
FOR prac_rec IN c1(20) LOOP

...

END LOOP;

...

END;
```


Wyzwalacze BD (ang. triggers)

- Wyzwalacz bazy danych jest procedurą składowaną w bazie powiązaną z jedną konkretną tablicą.
- Z pojedynczą tablicą może być związane wiele wyzwalaczy, natomiast pojedynczy wyzwalacz może być związany tylko z jedną tablica.
- Wyzwalacze w zależności od czasu, kiedy są uruchamiane dzielą się na następujące grupy:
  - before uruchamiane przed poleceniem SQL,
  - after uruchamiane po poleceniu SQL,
  - instead of (operujące na perspektywach)
- □ Mogą być wykonywane w wyniku poleceń: insert, update, delete.

Definicja

```
CREATE [OR REPLACE ] TRIGGER trigger_name
 {BEFORE | AFTER | INSTEAD OF }
 {INSERT [OR] | UPDATE [OR] | DELETE}
 [OF col_name]
ON table_name
 [REFERENCING OLD AS o NEW AS n]
 [FOR EACH ROW]
WHEN (condition)
   --- sql statements
END;
```

Przykład

51

Ograniczenia

- □ Ciało wyzwalacza może zawierać polecenia PL/SQL i SQL oraz wywołania podprogramów, z następującymi ograniczeniami:
  - nie wolno stosować poleceń DDL,
  - nie wolno stosować poleceń sterowania transakcjami SQL, takich jak commit, rollback, savepoint ani też wywoływać podprogramów zawierających te polecenia.
- Dla wyzwalaczy uruchamianych przez polecenia DML (insert, update, delete) można określić listę kolumn, których uaktualnienie uruchomi wyzwalacz.
- Przykład

```
create or replace trigger test
    after insert or delete or update of etat, placa_pod on prace
begin
...
end;
/
```

for each row

53

- Można określić, czy wyzwalacz ma być uruchamiany dla każdego wiersza tabeli, czy też niezależnie od ilości wierszy – tylko jeden raz.
- Do tego celu służy klauzula for each row, która jeśli występuje w definicji wyzwalacza, to będzie on uruchamiany dla każdego wiersza spełniającego warunek polecenia.
- W definicji wyzwalacza for each row może być umieszczona opcjonalna klauzula when, określająca dodatkowe warunki jego uruchomienia.
- Wyrażenie wartościujące klauzuli musi być poleceniem SQL (bez podzapytań) i może ono zawierać dwa szczególne kwalifikatory (pseudorekordy) new i old.
  - Odwołania do tych kwalifikatorów tylko w klauzuli when nie poprzedza się dwukropkiem.

Przykład

54

 Przy modyfikacji wierszy w tabeli prac, jeśli placa_dod jest mniejsza od 100 pracownik dostaje podwyżkę.

Uwagi

55

- W klauzuli when można stosować klasyczne operatory matematyczne (=,<=,>=,!=), logiczne (and, or, not) oraz operatory SQL(is null, like, between ... and, in)
- np.: when(old.placa_dod between 100 and 300) ...
- Dla wyzwalacza uruchamianego poleceniem insert, kwalifikator old przyjmuje wartość null, natomiast uruchamianego poleceniem delete wartość null przyjmuje kwalifikator new.
- Wyzwalacz uruchamiany w update ma dostęp do nowych i starych wartości niezależnie od sposobu uruchomienia.

Przykład

- Wyzwalacz uruchamiany jest przed użyciem każdego wiersza z tabeli zesp.
  - □ Pozwoli on na modyfikację jedynie tych zespołów, w których nikt nie pracuje.

```
create or replace trigger czy_zesp_ma_prac

before update on zesp
for each row
declare
v_prac number(2):=0;
begin

select count(*) into v_prac from prac where id_zesp=:old.id_zesp;

if v_prac>0 then
raise_application_error(-20000,'W tym zespole są zatrudnieni pracownicy');
end if;
end;
/
```

Predykaty warukowe

57

Ciało wyzwalacza, które jest uruchamiane przez więcej niż jedno polecenie DML może zawierać tzw. predykaty warunkowe inserting, deleting i updating, które umożliwiają wykonanie odpowiedniego fragmentu podprogramu, np. dla wyzwalacza zdefiniowanego poniżej:

 Przykład: polecenia predykatu updating zostaną wykonane tylko w przypadku uaktualnienie atrybutu placa_pod:

```
update prac
set placa_pod=placa_pod*1.2
where id_zesp=10;
```

Przykład 1

58

Automatyczna zmiana daty zatrudnienia przy zmianie zespołu

```
CREATE TRIGGER zmiana_zespolu

BEFORE UPDATE OF id_zesp ON prac

FOR EACH ROW

BEGIN

:NEW.zatrudniony := SYSDATE;

END;
```

Uwagi

59

Do zablokowania (odblokowania) wyzwalaczy służy polecenie

```
alter trigger nazwa_wyzwalacza disable [enable];
```

 Wyzwalacze związane z daną tabelą można zablokować (odblokować) poleceniem

```
alter table nazwa_tabeli disable [enable] all triggers;
```

- Opis wyzwalaczy zdefiniowanych przez użytkownika można odczytać przy pomocy zapytania do perspektywy systemowej USER_TRIGGERS.
- Wyzwalacze usuwamy poleceniem:

```
drop trigger nazwa_wyzwalacza;
```

- Uwaga! W zależności od wersji serwera bazy danych Oracle z daną tabelą może być związana różna ilość wyzwalaczy tego samego typu.
  - $\hfill \square$ Istnieje pewne ograniczenie stosowania wyzwałaczy zdefiniowanych z wykorzystaniem klauzuli $\ensuremath{\text{for each row}}.$
  - W takim wyzwalaczu nie można odwoływać się do tej samej tabeli, w której wyzwalacz został zdefiniowany.

Przykład 2.

60

 Wyzwalacz nadający nowemu pracownikowi kolejny numer, który jest pobierany z licznika seq_prac.

```
create or replace trigger generuj_numer
before insert on prac
for each row
begin
  if :new.numer is null
   then select seq_prac.nextval into :new.numer from dual;
  end if;
end;
//
```

Przykład 3

61

- □ Tabela historia_pracownik, przechowuje dane historyczne dotyczące pracowników, której schemat stanowi rozszerzenie schematu tabeli prac o trzy następujące atrybuty:,,
  - uzytkownik przechowuje nazwę użytkownika, który dokonał zmian w zawartości tabeli prac,
  - data_operacji datę dokonania tych zmian
  - □ rodzaj_operacji tj. 'UPDATE' lub 'DELETE'.
- Przedstawiony dalej wyzwalacz, na skutek uaktualnienia wartości kolumn etat, szef, placa_pod, placa_dod, id_zesp lub usunięcia wierszy z tabeli prac wpisze dane z przed modyfikacji lub usunięcia do tabeli historia_pracownik.
  - Wyzwalacz powinien również wpisać do tej tabeli nazwę użytkownika, wykonującego operację, datę wykonania i rodzaj operacji.

Tworzenie tabeli

```
create table historia_pracownik(
numer number(4),
nazwisko varchar2(12),
etat varchar2(10),
szef numer(4),
zatrudniony date,
placa_pod number(6,2),
placa_dod number(6,2),
id_zesp number(2),
uzytkownik varchar2(12),
data_operacji date,
rodzaj_operacji varchar2(6));
```

Tworzenie wyzwalacza

63

```
create or replace trigger historia
      after update of etat, szef, placa_pod, placa_dod, id_zesp
      or delete on prac
for each row
begin
if updating then
insert into historia_pracownik values(
       :old.numer, :old.nazwisko, :old.etat, :old.szef,
       :old.zatrudniony, :old.placa_pod, :old.placa_dod,
       :old.id_zesp, user, sysdate,'UPDATE');
elsif deleting then
insert into historia_pracownik values(
       :old.numer, :old.nazwisko, :old.etat, :old.szef,
       :old.zatrudniony, :old.placa_pod, :old.placa_dod,
       :old.id_zesp, user,sysdate, 'DELETE');
end if;
end;
```

Przykład 4

64

 Wyzwalacz definiujący ograniczenie integralnościowe zapewniające, że numer zespołu dla wprowadzanego lub uaktualnianego wiersza dotyczącego pracownika jest numerem jednego z już istniejących zespołów.

```
create or replace trigger czy_zesp_istnieje
before insert or update of id_zesp on prac
for each row
declare
    jest:=0;
begin
    select count(*) into jest from zesp
    where id_zesp:=new.id_zesp;

if jest=0 then
    raise_application_error(-20000,'Zespol o podanym numerze nie istnieje');
    end if;
end;
/
```

Wyzwalacze instead of

66

- Wyzwalacze instead of pozwalają użytkownikowi na modyfikowanie perspektyw, których zawartości nie można zmieniać używając poleceń DML (np. w przypadku perspektyw korzystających ze złączeń).
- Cechy odróżniające wyzwalacze instead of od wyzwalaczy before i after to:
  - przy uruchamianiu wyzwalacza instead of nie jest wykonywana instrukcja aktywująca wyzwalacz,
  - w przypadku wyzwalacza **instead of** ograniczenia integralnościowe typu **check** nie są sprawdzane,
  - nie można definiować wyzwalaczy instead of na tabelach,
  - wszystkie wyzwalacze instead of są typu wierszowego.

Wyzwalacze systemowe

- Wyzwalacze systemowe mogą być uruchamiane jako reakcja na:
  - zdarzenie wywołane stanem systemu (uruchomienie lub zamknięcie instancji, błąd serwera);
  - zdarzenie wywołane przez użytkownika (zalogowanie lub wylogowanie się, wydanie polecenia DDL, albo DML).
- Wyzwalacze wywoływane zdarzeniami systemowymi mogą być definiowane na poziomie bazy danych (dla wszystkich użytkowników) lub na poziomie schematu (dla jednego użytkownika).

Przykłady zdarzeń systemowych

Poniżej przedstawiono listę niektórych zdarzeń systemowych i opis sytuacji, w jakich aktywowany jest wyzwalacz reagujący na określone zdarzenie:

STARTUP	po otwarciu bazy danych
SHUTDOWN	tuż przed zatrzymaniem instancji
SERVERERROR	po wystąpieniu błędu
AFTER LOGON	po zalogowaniu się użytkownika
BEFORE LOGOFF	tuż przed wylogowaniem użytkownika
BEFORE CREATE	przed utworzeniem obiektu bazy danych
AFTER CREATE	po utworzeniem obiektu bazy danych
BEFORE ALTER	przed zmianą definicji obiektu bazy danych
AFTER ALTER	po zmianie definicji obiektu bazy danych

Przykłady zdarzeń cd.

69	
BEFORE DROP	przed usunięciem obiektu bazy danych
AFTER DROP	po usunięciem obiektu bazy danych
BEFORE AUDIT	przed wykonaniem polecenia AUDIT
AFTER AUDIT	po wykonaniu polecenia AUDIT
BEFORE NOAUDIT	przed wykonaniem polecenia NOAUDIT
AFTER NOAUDIT	po wykonaniu polecenia NOAUDIT
BEFORE DDL	przed wykonaniem większości instrukcji DDL
AFTER DDL	po wykonaniu większości instrukcji DDL
BEFORE GRANT	przed wykonaniem polecenia GRANT
AFTER GRANT	po wykonaniu polecenia GRANT
BEFORE RENAME	przed wykonaniem polecenia RENAME
AFTER RENAME	po wykonaniu polecenia RENAME
BEFORE REVOKE	przed wykonaniem polecenia REVOKE
AFTER REVOKE	po wykonaniu polecenia REVOKE

Przykład

70

```
SQL>create or replace trigger rejestr_log_wyz
after logon
on schema
begin
  insert into rejestr_log
  values('zalogowano sie' ||sysdate);
end;
/
Trigger created.

SQL> connect s12354/s12345
Connected
SQL> select * from rejestr_log;
```

Atrybuty

71

 Każde zdarzenie systemowe posiada atrybuty, które można odczytać po uruchomieniu wyzwalacza. Poniżej przedstawiono listę niektórych atrybutów.

ora_client_ip_address	adres IP komputera klienta (jeśli jest używany protokół TCP/IP)
ora_database_name	nazwa bazy danych
ora_dict_obj_name	nazwa obiektu bazy danych, użyta w instrukcji DLL
ora_dict_obj_ovner	nazwa właściciela obiektu bazy danych, którego nazwa została użyta w instrukcji DLL
ora_dict_obj_type	rodzaj obiektu użytego w instrukcji DLL
ora_is_alter_column (kolumna IN VARCHAR2)	TRUE, jeśli definicja podanej kolumny została zmieniona
ora_is_drop_column (kolumna IN VARCHAR2)	TRUE, jeśli podana kolumna została usunięta
ora_is_servererror (numer_błędu NUMBER)	TRUE, jeśli wystąpił błąd o podanym numerze
ora_login_user	nazwa użytkownika
ora_server_error(n NUMBER)	numer błędu n-ty na stosie błędów
ora_sysevent	nazwa zdarzenia systemowego, którego wystąpienie spowodowało odpalenie wyzwalacza

Przykład

```
SQL>CREATE OR REPLACE TRIGGER obj_wyz
BEFORE CREATE ON DATABASE
DECLARE
            rejestr_log.uzytkownik%TYPE;
    uzytk
   data_utw rejestr_log.data_utw%TYPE;
obiekt rejestr_log.obiekt%TYPE;
nazwa rejestr_log.nazwa%TYPE;
BEGIN
   uzytk:= dictionary_obj_owner;
   data_utw:= SYSDATE;
  obiekt:= dictionary_obj_type;
  nazwa:= dictionary_obj_name;
INSERT INTO rejestr_log
VALUES(uzytk, data_utw, obiekt, nazwa);
END;
SQL> CREATE TABLE tabela (kolumna NUMBER);
SQL> SELECT * FROM rejestr_log;
```

Podprogramy

Podprogramy

75

- Podprogramy to:
  - procedury (wykonują określone akcje)
  - □ funkcje (wykonują obliczenia i zwracają wartości)
  - pakiety (zbierają w całość logicznie powiązane procedury, funkcje, zmienne i kursory)
- Są przechowywane w bazie danych w postaci skompilowanej i źródłowej (źródło dostępne poprzez USER_SOURCE).
  - Mogą być współdzielone przez wielu użytkowników.
- Każdy podprogram składa się ze specyfikacji zawierającej słowo PROCEDURE lub FUNCTION, nazwy i listy parametrów w nawiasach oraz ciała, które jest normalnym blokiem PL/SQL z wyjątkiem części deklaracyjnej, która nie zawiera słowa DECLARE.

Komunikacja

- W środowisku SQL*Plus do współdziałania z PL/SQL używa się następujących komend:
  - □ ACCEPT czyta wejście od użytkownika i zapamiętuje je na zmiennych
  - □ VARIABLE deklaruje zmienną związaną lub zmienną operacyjną
  - PRINT wyświetla obecną wartość zmiennych związanych
  - EXECUTE wykonuje pojedynczą instrukcję PL/SQL

Definiowanie procedury

77

- Nazwa procedury musi być unikalna w ramach schematu (lub pakietu).
- Między słowami kluczowymi IS i BEGIN umieszcza się deklaracje wszystkich zmiennych i kursorów lokalnych.
- Między słowami kluczowymi BEGIN i END umieszcza się kod PL/SQL, który wykonuje dana procedura
- Składnia procedury:

Składnia funkcji

- Składnia funkcji jest podobna do procedury , ale jest rozszerzona o dodatkowe elementy:
  - Musi zawierać klauzulę RETURN, która określa typ danych zwracany przez funkcję.
  - □ W części wykonawczej, każda ścieżka musi prowadzić do wyrażenia RETURN

```
FUNCTION nazwa_funkcji [ (arg1 [arg2, ...]) ]
RETURN nazwa_typu IS
    [deklaracje]
BEGIN
    instrukcje
    [EXCEPTION
        obsługa wyjątków]
END [nazwa_funkcji];

parametr ::= nazwa [ IN | OUT | IN OUT] typ [{:= | DEFAULT}
    wyrażenie]
```

Parametry podprogramów

79

- Przy definiowaniu podprogramów każdy zadeklarowany parametr musi być przekazany w jednym z następujących trybów:
  - □ IN (domyślnie) przekazuje wartość do podprogramu;
    - parametr formalny zachowuje się jak stała, nie można go zmieniać;
    - parametr aktualny (wywołania) może być wyrażeniem, stałą literałem lub zmienną zainicjalizowaną
  - OUT zwraca wartość do wywołującej jednostki programu.
    - Wewnątrz programu parametr zachowuje się jak zmienna, która nie została zainicjalizowana
  - IN OUT kombinacja powyższych trybów umożliwiająca przekazywanie wartości do podprogramu oraz zwracanie wartości na zewnątrz

Tworzenie podprogramów

- □ Procedury i funkcje tworzy się w sekcji deklaracyjnej dowolnego bloku PL/SQL, po wszystkich deklaracjach.
  - Możliwe jest użycie deklaracji zapowiadających funkcje i procedury zdefiniowane w dalszej części programu.

```
CREATE OR REPLACE PROCEDURE sprawdz_asystentow
   (p_id_zesp IN NUMBER, p_ilu_asystentow OUT NUMBER) IS
CURSOR c_asystenci IS
 SELECT * FROM prac WHERE id_zesp=p_id_zesp AND etat ='ASYSTENT';
v_starszy_asystent prac%ROWTYPE;
  SELECT COUNT(*) INTO p_ilu_asystentow
   FROM prac WHERE id_zesp=p_id_zesp AND etat ='ASYSTENT';
   FOR cur_rec IN c_asystenci LOOP
      IF (ROUND (MONTHS_BETWEEN (SYSDATE, cur_rec.zatrudniony)/12))>5 THEN
      DBMS_OUTPUT.PUT_LINE
                ('Asystent '||cur_rec.nazwisko ||' pracuje ponad 5 lat');
     END IF;
   END LOOP;
EXCEPTION
   WHEN NO_DATA_FOUND THEN
         DBMS_OUTPUT.PUT_LINE('W zespole '||p_id_zesp ||'nie ma asystentow ');
END sprawdz_asystentow;
```

Wywołanie procedury

81

```
DECLARE
    p_in NUMBER :=&numer_zespolu;
    p_out NUMBER :=0;
BEGIN
    sprawdz_asystentow(p_in, p_out);
    DBMS_OUTPUT_PUT_LINE('Liczba asystentow:' || p_out);
END;
/
```

Wywołanie procedur i funkcji (PL/SQL)

- Wszędzie, gdzie można umieścić funkcję wbudowaną SQL, można umieścić funkcję PL/SQL zdefiniowaną przez użytkownika.
- Aby funkcja mogła być wywoływana z poziomu SQL, musi ona posiadać odpowiedni poziom czystości
  - funkcja wywoływana z instrukcji SELECT nie może modyfikować żadnych wartości w bazie danych
  - funkcja wywoływana z instrukcji INSERT, UPDATE, DELETE nie może odczytywać i modyfikować żadnej tabeli, której dotyczy instrukcja
  - funkcja wywoływana z instrukcji SELECT, INSERT, UPDATE, DELETE nie może zawierać instrukcji sterujących sesją i transakcjami oraz instrukcji DDL
- Poziom czystości deklaruje się za pomocą dyrektywy RESTRICT REFERENCES:
  - □ RNDS, RNPS Reads No Database/Package State
  - □ WNDS, WNPS Writes No Database/Package State
  - TRUST brak kontroli czystości funkcji

Definiowanie funkcji niezależnej

84

```
CREATE or REPLACE FUNCTION polowa(v_ile IN NUMBER)
RETURN NUMBER IS
BEGIN
RETURN (v_ile * 0.5);
END polowa;
/
```

Wywołanie funkcji z SQL*Plus:

```
SQL> VARIABLE x NUMBER;
SQL> EXECUTE :x := polowa(100);
SQL> PRINT x;
```

lub

```
SQL> SELECT nazwisko, placa_pod, polowa(placa_pod)
    FROM prac_kopia
    WHERE id_prac >150;
```

Przykład:

85

Utworzenie funkcji podatek:

```
CREATE OR REPLACE FUNCTION podatek (kwota_opod IN NUMBER)
RETURN NUMBER
IS
BEGIN
RETURN (kwota_opod * 0.2);
END podatek;
/
```

Użycie funkcji podatek w instrukcji SQL:

```
SQL> SELECT placa_pod, podatek(placa_pod)
FROM prac
WHERE id_prac >150;
```

Podprogramy składowane w bazie danych

86

- Procedury i funkcje przestają istnieć po zakończeniu macierzystego programu.
- Aby umożliwić innym aplikacjom korzystanie z nich należy umieścić je w bazie danych.
  - Umożliwia to instrukcja CREATE [OR REPLACE], która tworzy funkcję lub procedurę składowaną.
  - Uwaga: Każdy podprogram pisany interaktywnie można umieścić w pliku tekstowym i zapamiętać w bazie danych poleceniem save prog.sql, gdzie prog jest nazwą pliku z tekstem podprogramu.
    - Z poziomu SQL*Plus uruchamia się go poleceniem start prog lub @prog,
- Wywołanie z poziomu SQL*Plus podprogramów składowanych w bazie danych umożliwia polecenie EXECUTE, a uzyskiwanie informacji o ich parametrach polecenie DESCRIBE.
- Do wykrywania błędów pomocne jest polecenie SHOW ERRORS, a do oglądania ich treści - perspektywa słownika danych o nazwie USER_SOURCE.

Przykład

```
CREATE OR REPLACE
PROCEDURE Podnies_place(suma NUMBER)
IS
BEGIN
       UBDATE prac SET placa_pod = placa_pod + suma;
       END;
SQL>SHOW ERRORS
. . .
SQL> LIST 3
SQL> CHANGE /UBDATE/UPDATE
SQL> /
. . . . .
SQL> DESCRIBE podnies_place;
SQL> EXECUTE podnies_place(50);
SQL> SELECT line, text FROM user_source
     WHERE name = 'PODNIES_PLACE';
SQL>
      DROP PROCEDURE podnies_place;
```

Pakiet

Przykłady: http://psoug.org/reference/packages.html

88

- Pakiet zbiór logicznie powiązanych zmiennych, stałych, kursorów, wyjątków, procedur, funkcji itp., tworzących jeden nazwany, przechowywany trwale w bazie danych
- Składowe pakietu:
  - specyfikacja (interfejs) dostępna dla aplikacji

```
CREATE [ OR REPLACE ] PACKAGE <Nazwa>
{ IS | AS }
< publiczne-deklaracje >;
< specyfikacja_podprogramów>;
END [ <Nazwa>];
```

ciało (implementacja) - ukryte, opcjonalne

Przykład

89

Deklaracja wszystkich zmiennych w specyfikacji

```
create or replace package pakiet
is
  zmienna number;
  function funkcja return number;
  function funkcja_druga(imie varchar2) return number;
  procedure procedura;
end;
```

Implementacja pakietu

```
create or replace package body pakiet
is
function funkcja
return number
is
liczba number;
begin
liczba:=55;
return liczba;
end;
```

Implementacja cd.

90

```
function funkcja_druga
  (imie varchar2)
  return number
  is
  liczba number;
  begin
  liczba:=100;
  return liczba;
  end;

procedure procedura
  is
  begin
  dbms_output.put_line('jestem w procedurze procedura');
  end;

begin
  select funkcja_druga('Andrzej') into zmienna from dual;
  end;
```

Przykładowe wywołanie

```
select pakiet.funkcja() from dual;
select pakiet.funkcja_druga('Adam') from dual;
execute pakiet.procedura;

begin
DBMS_OUTPUT.put_line('pakiet.zmienna: '||pakiet.zmienna);
end;
```

Pakiety wbudowane

92

- □ DBMS_DATA_MINIG umożliwia eksplorację danych
- DBMS_DATAPUMP ułatwia przenoszenie danych (metadanych) między bazami danych
- □ DBMS_DIMISION używany głównie do obsługi hurtowni danych
- DBMS_JAVA umożliwia dostęp do mechanizmów języka Java w języku PL/SQL
- □ DBMS_OUTPUT narzędzie do diagnozowania
- DBMS_RANDOM zawiera generator liczb losowych bazujący na języku C
- DBMS_XMLGEN umożliwia transformację wyniku SELECT na format XML

94 Wyjątki

Obsługa wyjątków w PL/SQL

95

- □ Błąd lub ostrzeżenie nazywamy w PL/SQL wyjątkiem (ang. exception).
- Wyjątki mogą być systemowe, predefiniowane (dzielenie przez zero, brak wolnej pamięci, brak praw do obiektu) lub definiowane przez użytkownika (za niski budżet, za wysoka płaca, zbyt mała ilość towaru w magazynie).
- Wystąpienie błędu jest sygnalizowane przez wywołanie wyjątku.
  - Błędy systemowe sygnalizowane są automatycznie, błędy definiowane przez użytkownika są wywoływane ręcznie za pomocą polecenia RAISE.
- Każdy wyjątek predefiniowany ma przypisany:
  - □ typ błędu: PLS błąd kompilacji lub ORA błąd wykonania,
  - kod błędu: liczba ujemna wskazująca numer,
  - tekst błędu: opis złożony z maks. 512 bajtów.
- Wyjątków predefiniowanych nie trzeba ani deklarować ani zgłaszać
  - można jednak je zgłaszać poprzez RAISE.

Funkcje SQLCODE i SQLERRM

- □ Funkcja **SQLCODE** zwraca numer błędu, który wystąpił.
  - Numer jest zawsze ujemny, za wyjątkiem błędu NO_DATA_FOUND (+100) i błędów definiowanych przez użytkownika (+1)
- □ Funkcja **SQLERRM** zwraca treść błędu, który wystąpił.
- Jeśli nie wystąpił żaden błąd to SQLCODE zwraca 0, a SQLERRM zwraca: "ORA-0000: normal, successful completion"
- □ Po wystąpieniu wyjątku sterowanie przechodzi do procedury obsługi wyjątku (ang. *exception handler*).
  - Po jej wykonaniu sterowanie przechodzi do kolejnego bloku nadrzędnego.
  - Jeśli procedura obsługi danego błędu nie zostanie znaleziona, to wykonywanie programu zostanie przerwane.

Kontrola obsługi wyjątku (z zapisem do tablicy errors):

97

```
v_a NUMBER := 0; v_b NUMBER := 0; v_c NUMBER;
BEGIN
v_a := 10;
BEGIN
 v_c := v_a / v_b;
 EXCEPTION
   WHEN NO_DATA_FOUND THEN
      INSERT INTO errors VALUES ('No data found', SYSDATE);
END;
SELECT COUNT(*) INTO v_a FROM pracownicy;
EXCEPTION
  WHEN ZERO DIVIDE THEN
        INSERT INTO errors VALUES ('Division by 0', SYSDATE);
   WHEN OTHERS THEN
       INSERT INTO errors VALUES ('Other error', SYSDATE);
END;
```

Definiowanie własnych wyjątków

- □ Zmienne typu EXCEPTION zadeklarowane w sekcji DECLARE bloków PL/SQL.
- Przed użyciem wyjątku musi on być zadeklarowany.
- □ Wyjątek jest widoczny w danym bloku i wszystkich jego blokach podrzędnych.
- Wyjątek nie jest daną, do wyjątku nie można przypisać żadnej wartości ani użyć wyjątku w jakiejkolwiek operacji arytmetycznej.
- a) związane tylko z daną aplikacją PL/SQL i zgłaszane jawnie przy użyciu instrukcji RAISE i nazwy wyjątku.
  - Funkcja SQLCODE zwraca dla nich zawsze wartość 1.

```
DECLARE

v_liczba NUMBER := 0;

moj_wyjatek EXCEPTION;

BEGIN

...

RAISE moj_wyjatek;

...

END:
```

Własne wyjątki cd.

99

 b) Wyjątki powiązane z określonym kodem błędu Oracle poprzez PRAGMA EXCEPTION_INIT - zgłaszane niejawnie, obsłużone poprzez mechanizm obsługi błędów użytkownika

```
DECLARE

nazwa_w EXCEPTION;

PRAGMA EXCEPTION_INIT(nazwa_w, kod_błędu);

BEGIN

EXCEPTION

WHEN nazwa_w THEN instrukcje1

[WHEN OTHERS instrukcje2]

END;
```

Uwagi

- Skojarzony wyjątek użytkownika zgłaszany jest automatycznie chociaż można go zgłosić ręcznie.
- PRAGMA musi być zadeklarowana w bloku deklaracji wyjątku użytkownika (najlepiej zadeklarować jedno pod drugim).
  - Można skojarzyć więcej niż jeden wyjątek użytkownika z tym samym numerem błędu
- Klauzula WHEN OTHERS przechwytuje wszystkie możliwe wyjątki pojawiające się w programie PL/SQL.
  - Powinna być umieszczana po wszystkich innych klauzulach obsługi wyjątków może wystąpić tylko jeden raz.
- Kolejność obsługi wyjątku:
  - W momencie zaistnienia wyjątku wykonanie aktualnego bloku kończy się.
     Wywołuje się funkcję obsługi tego wyjątku.
  - W przypadku zgłoszenia wyjątku, szukana jest klauzula w najbliższym bloku, potem w bloku wyżej, aż do klauzuli w bloku zewnętrznym (obejmującym).
  - Sterowanie jest zwracane do następnej instrukcji w bloku nadrzędnym (zawierającym blok, w którym wystąpił wyjątek).
    - Jeśli taki blok nie istnieje to sterowanie jest zwracane do systemu.

Wyjątki dynamiczne w sekcji wykonawczej

101

Konieczne zastosowanie funkcji

RAISE_APPLICATION_ERROR(nr_błędu, komunikat [, zapisywanie])

- □ Można użyć liczby z przedziału od -20999 do -20000.
- Przykład. Fragment procedury dodającej nowego pracownika:

```
-- sprawdzenie poprawności daty zatrudnienia przy dodawaniu
nowego pracownika
IF trunc(prac.zatrudniony) > trunc(sysdate) THEN
     RAISE_APPLICATION_ERROR (-20000,'data zatrudnienia nie może
być w przyszłości');
END IF;
```

- Użytkownik może wywoływać ręcznie zarówno błędy systemowe, jak i zdefiniowane przez siebie.
- Każdy wywołany błąd może zostać obsłużony przez odpowiednią procedurę obsługi wyjątku.

Literatura dodatkowa

- https://edux.pjwstk.edu.pl/mat/118/lec/w1.html
- https://docs.oracle.com/database/121/LNPLS/toc.htm
- http://plsql-tutorial.com/
- http://kszpyt.blogspot.com/
- http://psoug.org/reference/library.html
- https://kursplsql.wordpress.com/
- http://www.dbf.pl/faq/oracle_plsql_podstawy.html

